

Bruxelles, 15 noiembrie 2019
(OR. en)

14038/19

LIMITE

DRS 60
COMPET 732
ECOFIN 989
FISC 434
CODEC 1620

NOTĂ

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Data:	13 noiembrie 2019
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți / Consiliul
Nr. doc. ant.:	5134/19
Nr. doc. Csie:	COM(2016) 198 final
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește comunicarea, de către anumite întreprinderi și sucursale, de informații privind impozitul pe profit - (posibil) Abordare generală

I. INTRODUCERE

- La 12 aprilie 2016, Comisia Europeană a înaintat Consiliului și Parlamentului European propunerea sus-menționată. În contextul unei strategii mai generale în favoarea unui sistem de impozitare a întreprinderilor echitabil și eficient în UE, controlul public al achitării impozitelor poate consolida încrederea publică și responsabilitatea socială corporativă a întreprinderilor. Prezenta propunere impune ca întreprinderile multinaționale să facă public într-un raport specific impozitul pe profit pe care îl plătesc, împreună cu alte informații relevante. Întreprinderile multinaționale cu o cifră de afaceri de peste 750 de milioane EUR, indiferent dacă își au sediul în UE sau în afara UE, vor trebui să respecte aceste cerințe suplimentare în materie de transparență. Pentru prima dată, nu doar întreprinderile europene, ci și întreprinderile multinaționale non-europene care își desfășoară activitatea în Europa vor fi supuse, prin intermediul sucursalelor lor, acelorași obligații de raportare.

Propunerea completează obligațiile pe care trebuie să le respecte întreprinderile în materie de raportare financiară în temeiul Directivei contabile 2013/34/UE și nu interferează cu aceste cerințe în ceea ce privește situațiile lor financiare, de exemplu în ceea ce privește publicarea conturilor lor anuale.

Prezenta propunere nu modifică normele deja în vigoare cu privire la raportarea nefinanciară și la raportarea defalcată pe țări (CBCR) sectorială, atât pentru sectorul bancar, cât și pentru industriile extractive și de exploatare forestieră. Cu toate acestea, ea introduce o clauză de exceptare pentru a evita dubla raportare pentru sectorul bancar, care face deja obiectul unor norme stricte în materie de raportare publică în cadrul legislației bancare a UE. Propunerea este în conformitate cu raportul OCDE privind BEPS și cu Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 (JO L 146, 3.6.16, p. 8).

II. SITUAȚIA ACTUALĂ

2. Grupul de lucru pentru dreptul societăților comerciale a examinat propunerea în optsprezece ocazii în timpul președințiilor olandeză, slovacă, malteză, estoniană, română și finlandeză. Cea mai recentă reuniune a Grupului de lucru pentru dreptul societăților comerciale (atașați) a analizat documentul 5134/19 la 12 noiembrie 2019.
3. Președinția prezintă o propunere de compromis în anexa la prezenta notă, pentru a ajunge la un acord cu privire la o abordare generală care urmează să fie aprobată în cadrul Consiliului Competitivitate din 28 noiembrie 2019. Delegațiile sunt informate că schimbările față de documentul anterior (doc. 5134/19) sunt indicat cu **caractere aldine/sublinate**, iar eliminările sunt marcate cu [...].
4. Parlamentul European și-a adoptat poziția în primă lectură în ședință plenară (doc. P8_TA-PROV(2019)0309) la 27 martie 2019. Raportul prezintă 58 de amendamente.

III. CHESTIUNI NESOLUȚIONATE

S-au înregistrat progrese semnificative de la începutul examinării detaliate a propunerii, în această etapă rămânând două chestiuni nesoluționate.

5. Articolul 48c alineatul (3a): clauza de conformare sau de explicare

Propunerea de compromis a președinției urmărește să ajungă la un numitor comun, ținând seama de diferitele preocupări exprimate de statele membre. Pe de o parte, propunerea de compromis ar orienta întreprinderile să acționeze în mod diligent în cazurile de nedivulgare, consolidând astfel răspunderea în materie de divulgare. Pe de altă parte, propunerea de compromis ar prelungi termenul de nedivulgare la șase ani, cu scopul de a crea un echilibru cu răspunderea sporită. Pentru compromis, se propune următorul text:

- Adăugarea tezei următoare la considerentul 9a:

„Este recunoscut faptul că comunicarea publică a datelor care trebuie incluse în raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit ar putea, în anumite cazuri, să aducă prejudicii grave poziției comerciale a unei întreprinderi, deoarece acest lucru ar permite concurenților care nu sunt supuși unei transparențe similare să tragă concluzii semnificative cu privire la activitățile curente ale acesteia. Prin urmare, întreprinderile ar trebui să aibă posibilitatea de a amâna comunicarea anumitor informații pentru un număr limitat de ani, cu condiția să dezvăluie în mod clar amânarea și să ofere o explicație motivată în acest sens în raport, **precum și să documenteze raționamentul care stă la baza acesteia.**”

- La articolul 48c alineatul (3a) nou:

Informațiile care trebuie comunicate în mod normal în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol pot fi omise în cazul în care comunicarea lor ar aduce prejudicii grave poziției comerciale a întreprinderilor la care se referă. Orice astfel de omisiune este comunicată în raport, însoțită de o explicație motivată privind cauzele acesteia. Orice informații astfel omise se fac publice într-un raport ulterior privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, în termen de cel mult **sase** ani de la data omisiunii inițiale. Informațiile referitoare la jurisdicțiile fiscale enumerate în lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale nu pot fi niciodată omise.

6. Temei juridic

Unul dintre principalele puncte de discuție din cadrul negocierilor a fost temeiul juridic al propunerii. Opiniile au fost divergente cu privire la faptul dacă este vorba de un dosar de raportare financiară sau de un dosar fiscal. Serviciul juridic al Consiliului a emis un aviz în care afirmă că temeiul juridic al directivei ar trebui să fie articolul 115 din TFUE (doc. 14384/16). Comisia își menține poziția conform căreia temeiul juridic ar trebui să fie articolul 50 alineatul (1) din TFUE, astfel cum se prevede în propunerea sa. În cazul în care temeiul juridic al dosarului ar fi modificat, acest lucru ar necesita un vot în unanimitate în Consiliu [articolul 293 alineatul (1) din TFUE].

IV. CONCLUZII

7. Comitetul Reprezentanților Permanenți este invitat:

- să ajungă la un acord pe baza textului de compromis al președinției, astfel cum figurează în anexa la prezenta notă;
- să transmită textul abordării generale Consiliului Competitivitate din 28 noiembrie 2019; și
- să invite Consiliul:
 - să confirme acordul cu privire la abordarea generală și
 - să invite președinția să înceapă negocierile cu Parlamentul European pe baza acestei abordări generale, în vederea obținerii unui acord în primă lectură.

2016/0107 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește comunicarea, de către anumite întreprinderi și sucursale, de informații privind impozitul pe profit

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 50 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

¹ JO C , , p. .

întrucât:

- (1) În comunicările sale intitulate „Programul de lucru al Comisiei pentru 2016 – Circumstanțe excepționale, acțiuni pe măsură”² și „Programul de lucru al Comisiei pentru 2015 – Un nou început”³, Comisia a identificat drept o prioritate necesitatea de a răspunde apelului lansat de societățile noastre în favoarea echității și a transparenței fiscale.
- (2) În paralel cu eforturile depuse de Consiliu pentru a combate evaziunea fiscală în rândul întreprinderilor, este necesar să se consolideze controlul public al impozitului pe profit suportat de întreprinderile multinaționale care desfășoară activități în Uniune, întrucât acesta este un element esențial pentru a promova responsabilitatea socială corporativă în ceea ce privește aducerea unei contribuții la prosperitatea societăților noastre, pentru a favoriza o dezbatere publică mai bine documentată și pentru a restabili încrederea cetățenilor Uniunii în echitatea sistemelor fiscale naționale. Acest control public poate fi realizat prin intermediul unui raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, indiferent de locul în care este stabilită întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a grupului multinațional.

² COM(2015) 610 final din 27 octombrie 2015.

³ COM(2014) 910 final din 16 decembrie 2014.

- (3) În urma concluziilor Consiliului European din 22 mai 2013, a fost introdusă o clauză de revizuire în Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴, prin care Comisia trebuie să ia în considerare posibilitatea de a introduce obligația pentru marile întreprinderi din alte sectoare economice de a elabora anual rapoarte defalcate pe țări (CBCR), luând în considerare evoluțiile din cadrul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) și rezultatele inițiativelor europene conexe.

⁴ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

- (6) Publicul ar trebui să fie în măsură să examineze toate activitățile unui grup atunci când acesta posedă anumite unități în cadrul Uniunii. Pentru grupurile care desfășoară activități în Uniune numai prin intermediul unor filiale sau sucursale, filialele și sucursalele operaționale ar trebui să publice și să facă accesibil raportul întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang, în măsura în care informațiile solicitate sunt disponibile filialei sau sucursalei. În cazul în care informațiile solicitate nu sunt disponibile, filiala sau sucursala ar trebui să explice în raport motivele acestei omisiuni. Cu toate acestea, din motive de proporționalitate și eficacitate, obligația de a publica și de a face accesibil raportul nu ar trebui să se aplice decât filialelor mari și mijlocii stabilite în Uniune sau sucursalelor de dimensiuni comparabile înființate într-un stat membru. Prin urmare, domeniul de aplicare al Directivei 2013/34/UE ar trebui extins în consecință pentru a include sucursalele înființate și încă operaționale într-un stat membru de către o întreprindere care este stabilită în afara Uniunii și care are o formă juridică comparabilă cu tipurile de întreprinderi enumerate în anexa I la Directiva 2013/34/UE.
- (6a) Grupurile multinaționale și, după caz, anumite întreprinderi autonome ar trebui să furnizeze publicului un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit atunci când depășesc o anumită dimensiune pe parcursul ultimelor două exerciții financiare consecutive, în funcție de veniturile consolidate ale grupului sau de veniturile întreprinderii autonome. Având în vedere gama largă de cadre de raportare financiară cu care se pot conforma situațiile financiare, pentru a stabili domeniul de aplicare, aceste venituri ar trebui definite ca cifră de afaceri netă pentru întreprinderile care intră sub incidența legislației unui stat membru și care se conformează cadrului național de raportare financiară al unui stat membru. Articolul 43 alineatul (2) litera (c) din Directiva 86/635/CEE și articolul 66 alineatul (2) din Directiva 91/674/CEE prevăd definiții pentru determinarea cifrei de afaceri nete a unei instituții de credit și, respectiv, a unei întreprinderi de asigurare. Pentru alte întreprinderi, veniturile ar trebui evaluate în conformitate cu cadrul de raportare financiară pe baza căruia sunt întocmite situațiile financiare respective. Trebuie remarcat faptul că „veniturile” au o definiție diferită în contextul conținutului raportului.

- (6b) Totodată, se subliniază faptul că, astfel cum au concluzionat G20 și OCDE, rapoartele defalcate pe țări vor fi utile doar pentru evaluarea riscurilor de nivel înalt aferente prețurilor de transfer. Informațiile din rapoartele defalcate pe țări în sine nu constituie o dovadă concludentă că prețurile de transfer sunt adecvate sau nu, iar informațiile respective nu ar trebui să fie utilizate ca substitut al unei analize detaliate a prețurilor de transfer pentru tranzacțiile și prețurile individuale, pe baza unei analize funcționale complete și a unei analize a comparabilității.
- (7) Pentru a evita dubla raportare pentru sectorul bancar, întreprinderile-mamă de cel mai înalt rang și întreprinderile autonome care intră sub incidența Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁵ și care includ în raportul lor elaborat în conformitate cu articolul 89 din Directiva 2013/36/UE toate activitățile lor și, după caz, toate activitățile întreprinderilor lor afiliate incluse în situațiile financiare consolidate, inclusiv activitățile care nu fac obiectul dispozițiilor din partea a treia titlul 1 capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁶, ar trebui să fie scutite de la aplicarea cerințelor de raportare prevăzute în prezenta directivă.

⁵ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁶ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

- (8) Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit ar trebui să furnizeze informații referitoare la toate activitățile tuturor întreprinderilor afiliate ale unui grup consolidat de o întreprindere-mamă de cel mai înalt rang sau, în funcție de circumstanțe, referitoare la toate activitățile unei întreprinderi autonome. Aceste informații ar trebui să se limiteze la ceea ce este necesar pentru a permite un control public eficace, pentru a se asigura că comunicarea nu generează riscuri sau dezavantaje disproporționate pentru întreprinderi. Din acest motiv, lista informațiilor cerute este exhaustivă. Raportul ar trebui să fie accesibil în termen de 12 luni de la data bilanțului. Orice perioadă mai scurtă de publicare a situațiilor financiare nu ar trebui să se aplice în ceea ce privește raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit. Dispozițiile de la capitolul 10a din prezenta directivă nu aduc atingere dispozițiilor referitoare la situațiile financiare anuale și la situațiile financiare consolidate.
- (8a) Pentru a evita sarcina administrativă, atunci când întocmesc un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit în conformitate cu prezenta directivă, întreprinderile ar trebui să aibă dreptul de a pregăti informațiile pe baza specificațiilor de raportare prevăzute în secțiunea III părțile B și C din anexa III la Directiva 2011/16/UE a Consiliului, astfel cum a fost modificată. Din acest motiv, raportul trebuie să precizeze cadrul de raportare utilizat. Raportul ar mai putea include o prezentare generală care să ofere explicații în cazul existenței unor discrepanțe semnificative la nivelul grupului între valoarea impozitelor acumulate și valoarea impozitelor plătite, ținând seama de valorile corespunzătoare referitoare la exercițiile financiare anterioare.
- (9) Pentru a asigura un nivel de detaliere care să le permită cetățenilor să evalueze mai bine modul în care întreprinderile multinaționale contribuie la prosperitate în fiecare stat membru, informațiile ar trebui defalcate pe stat membru. În plus, informațiile privind operațiunile întreprinderilor multinaționale ar trebui, de asemenea, prezentate cu un nivel ridicat de detaliere în ceea ce privește anumite jurisdicții fiscale din țări terțe care ridică probleme deosebite. Pentru toate celelalte operațiuni din țări terțe, informațiile ar trebui furnizate printr-o cifră agregată, cu excepția cazului în care întreprinderea dorește să prezinte informații mai detaliate.

- (9a) Este recunoscut faptul că comunicarea publică a datelor care trebuie incluse în raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit ar putea, în anumite cazuri, să aducă prejudicii grave poziției comerciale a unei întreprinderi, deoarece acest lucru ar permite concurenților care nu sunt supuși unei transparențe similare să tragă concluzii semnificative cu privire la activitățile curente ale acesteia. Prin urmare, întreprinderile ar trebui să aibă posibilitatea de a amâna comunicarea anumitor informații pentru un număr limitat de ani, cu condiția să dezvăluie în mod clar amânarea și să ofere o explicație motivată în acest sens în raport, **precum și să documenteze raționamentul care stă la baza acesteia.**

A se citi în coroborare cu articolul 48c alineatul (3a).

- (10) Pentru a consolida responsabilitatea față de părțile terțe și a asigura o guvernare adecvată, membrii organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang sau ale întreprinderilor autonome care sunt stabilite în Uniune și care au obligația de a întocmi, a publica și a face accesibil raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit ar trebui să își asume în mod colectiv responsabilitatea pentru asigurarea respectării acestor obligații de raportare. Având în vedere că este posibil ca membrii organelor administrative, de conducere și de control ale filialelor stabilite în Uniune care sunt controlate de o întreprindere-mamă de cel mai înalt rang stabilită în afara Uniunii sau persoana (persoanele) responsabilă (responsabile) cu îndeplinirea formalităților de publicare pentru sucursală să cunoască doar într-o mică măsură conținutul raportului privind informațiile referitoare la impozitul pe profit întocmit de către întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang sau să aibă posibilități limitate de a obține astfel de informații sau rapoarte de la întreprinderea lor mamă de cel mai înalt rang, responsabilitatea lor de a publica și de a face accesibil raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit ar trebui să fie limitată. În cazul în care informațiile sau raportul respectiv nu sunt furnizate, filialele ar trebui să publice și să facă accesibilă o declarație cu privire la motivul pentru care raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit nu a putut fi publicat și făcut accesibil.

- (11) Pentru a asigura sensibilizarea publicului cu privire la domeniul de aplicare al obligațiilor de raportare și cu privire la respectarea acestora, statele membre ar putea solicita ca auditorul (auditorii) statutar(i) sau firma (firmele) de audit să declare dacă o întreprindere este obligată să întocmească un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit.
- (12) Prezenta directivă are drept obiectiv consolidarea transparenței și a controlului public în ceea ce privește impozitul pe profit prin adaptarea cadrului juridic existent referitor la obligațiile impuse întreprinderilor și firmelor în ceea ce privește publicarea de rapoarte, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în sensul articolului 50 alineatul (2) litera (g) din TFUE. Astfel cum a statuat Curtea de Justiție în special în cauza C-97/96 Verband deutscher Daihatsu-Händler⁷, articolul 50 alineatul (2) litera (g) din TFUE se referă la necesitatea de a proteja interesele „terților” în general, fără a distinge sau a exclude vreo categorie care intră sub incidența termenului respectiv. În plus, obiectivul realizării libertății de stabilire, care este atribuit în termeni foarte generali instituțiilor prin articolul 50 alineatul (1) din TFUE, nu poate fi încadrat de dispozițiile articolului 50 alineatul (2) din TFUE. Având în vedere că directiva nu se referă la armonizarea impozitelor, ci doar la obligațiile de a publica rapoarte privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, articolul 50 alineatul (1) din TFUE constituie un temei juridic adecvat.

⁷ Hotărârea Curții de Justiție din 4 decembrie 1997, C-97/96 Verband deutscher Daihatsu-Händler ECLI:EU:C:1997:581.

(12a) Pentru a asigura funcționarea deplină a pieței interne și condiții de concurență echitabile între Uniunea Europeană și întreprinderile multinaționale din țări terțe, Comisia ar trebui să analizeze noi posibilitățile de a spori echitatea și transparența fiscală.

(14) Deoarece obiectivul prezentei directive nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere efectul pe care îl produce, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta din urmă poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității astfel cum este definit la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.

- (15) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (16) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative⁸, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să transmită alături de notificarea măsurilor lor de transpunere și unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (17) Prin urmare, Directiva 2013/34/UE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Directivei 2013/34/UE

Directiva 2013/34/UE se modifică după cum urmează:

1. la articolul 1, se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) Măsurile de coordonare prevăzute la articolele 48a-48e și 51 se aplică, de asemenea, actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre referitoare la

⁸ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

sucursalele înființate și încă exploatate într-un stat membru de către o întreprindere care nu intră sub incidența legislației unui stat membru, dar a cărei formă juridică este comparabilă cu tipurile de întreprinderi enumerate în anexa I. Articolul 2 se aplică acestor sucursale în măsura în care acestor sucursale li se aplică articolele 48a-48e și 51.”;

2. se introduce următorul capitol 10a:

„Capitolul 10a

Raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit

Articolul 48a

Definiții legate de raportarea informațiilor referitoare la impozitul pe profit

- (1) În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:
1. «întreprindere-mamă de cel mai înalt rang» înseamnă o întreprindere care întocmește situațiile financiare consolidate ale celui mai mare grup de întreprinderi;
 2. «situații financiare consolidate» înseamnă situațiile financiare care sunt întocmite de o societate-mamă a unui grup și în care activele, datoriile, capitalurile proprii, veniturile și cheltuielile sunt prezentate ca fiind cele ale unei singure entități economice;
 3. «jurisdicție fiscală» înseamnă un stat sau o jurisdicție nestatală care are autonomie fiscală în ceea ce privește impozitul pe profit;
 4. «întreprindere autonomă» înseamnă o întreprindere care nu face parte din niciun grup în sensul articolului 2 alineatul (11).

(2) În sensul articolului 48b, se aplică următoarele definiții:

«venituri» are același înțeles ca:

1. «cifra de afaceri netă», în cazul întreprinderilor care intră sub incidența legislației unui stat membru și care nu aplică standardele internaționale de contabilitate adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 sau
2. «veniturile», astfel cum sunt definite de sau în sensul cadrului de raportare financiară pe baza căruia se întocmesc situațiile financiare, în cazul altor întreprinderi.

Articolul 48b

Întreprinderile și sucursalele care au obligația de a transmite rapoarte cu privire la impozitul pe profit

- (1) Statele membre le impun întreprinderilor-mamă de cel mai înalt rang care intră sub incidența legislațiilor lor naționale și care au depășit, la data bilanțului lor, venituri totale consolidate de 750 000 000 EUR, astfel cum se reflectă în situațiile lor financiare consolidate, să întocmească, să publice și să facă accesibil un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit pentru cel mai recent dintre ultimele două exerciții financiare consecutive.

Statele membre le impun întreprinderilor care intră sub incidența legislațiilor lor naționale, care sunt întreprinderi autonome și care au depășit, la data bilanțului, pentru fiecare din ultimele două exerciții financiare consecutive, venituri totale de 750 000 000 EUR, astfel cum se reflectă în situațiile lor financiare anuale, să întocmească, să publice și să facă accesibil un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit pentru cel mai recent dintre ultimele două exerciții financiare consecutive.

- (1a) Statele membre nu aplică normele prevăzute la alineatul (1) întreprinderilor autonome, întreprinderilor-mamă de cel mai înalt rang și întreprinderilor lor afiliate în cazul în care aceste întreprinderi, inclusiv sucursalele lor, au o prezență juridică sau un loc fix de desfășurare a activității sau o activitate economică permanentă numai pe teritoriul unui singur stat membru și în nicio altă jurisdicție fiscală.

- (2) Statele membre nu aplică normele stabilite la alineatul (1) din prezentul articol întreprinderilor autonome și întreprinderilor-mamă de cel mai înalt rang în cazul în care astfel de întreprinderi sau întreprinderile lor afiliate publică un raport în conformitate cu articolul 89 din Directiva 2013/36/UE și includ, în raportul respectiv, informații privind toate activitățile lor și toate activitățile tuturor întreprinderilor afiliate incluse în situația financiară consolidată a respectivelor întreprinderi-mamă de cel mai înalt rang.
- (3) Statele membre impun filialelor mari și mijlocii menționate la articolul 3 alineatele (3) și (4), care intră sub incidența legislațiilor lor naționale și care sunt controlate de către o întreprindere-mamă de cel mai înalt rang ale cărei venituri totale consolidate au depășit, la data bilanțului, 750 000 000 EUR pentru fiecare din ultimele două exerciții financiare consecutive, astfel cum se reflectă în situațiile sale financiare consolidate, și care nu intră sub incidența legislației unui stat membru să publice și să facă accesibil un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit al respectivei întreprinderi-mamă de cel mai înalt rang pentru cel mai recent dintre ultimele două exerciții financiare consecutive, în măsura în care informațiile sau raportul respectiv sunt disponibile filialei. Atunci când informațiile sau raportul respectiv nu sunt disponibile, filiala solicită întreprinderii sale mamă de cel mai înalt rang care nu intră sub incidența legislației unui stat membru să îi furnizeze toate informațiile necesare pentru a-i permite să își îndeplinească obligația.

În cazul în care informațiile sau raportul respectiv nu sunt furnizate, filialele publică și fac accesibilă o declarație cu privire la motivul pentru care raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit nu a putut fi publicat și făcut accesibil.

- (3a) În cazul în care o filială care a fost obligată să publice o declarație în conformitate cu alineatul (3) al doilea paragraf depășește pragul prevăzut la alineatul (1) pentru fiecare dintre ultimele două exerciții financiare consecutive, aceasta întocmește, publică și face accesibil, de asemenea, propriul său raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit pentru cel mai recent dintre ultimele două exerciții financiare consecutive, astfel cum se prevede la alineatele (1) și (1a).

- (4) Statele membre solicită sucursalelor înființate pe teritoriile lor și încă exploatate de o întreprindere care nu intră sub incidența legislației unui stat membru să publice și să facă accesibil un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit al întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang sau al întreprinderii autonome menționate la litera (a) de la prezentul alineat, în ceea ce privește cel mai recent dintre ultimele două exerciții financiare consecutive, în măsura în care aceste informații sau acest raport sunt disponibile persoanei (persoanelor) desemnate să îndeplinească formalitățile de publicare menționate la articolul 48e alineatul (2). În cazul în care informațiile sau raportul respectiv nu sunt disponibile, persoana (persoanele) respectivă/e solicită întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang care nu intră sub incidența legislației unui stat membru sau întreprinderii autonome menționate la litera (a) de la prezentul alineat să furnizeze toate informațiile necesare pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin. În cazul în care aceste informații sau acest raport nu sunt furnizate, sucursalele publică și pun la dispoziție o declarație cu privire la motivul pentru care raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit nu a putut fi publicat și făcut accesibil.

Statele membre nu aplică primul paragraf de la prezentul alineat în cazul sucursalelor a căror cifră de afaceri netă nu a depășit, cel puțin pentru fiecare dintre ultimele două exerciții financiare consecutive, plafonul definit de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 3 alineatul (2).

Statele membre aplică unei sucursale normele prevăzute la prezentul alineat numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele criterii:

- (a) întreprinderea care a deschis și încă exploatează sucursala este fie o întreprindere afiliată unui grup a cărui întreprindere-mamă de cel mai înalt rang nu este reglementată de legislația unui stat membru și care, la data bilanțului său, a depășit, pentru fiecare din ultimele două exerciții financiare consecutive, venituri totale consolidate de 750 000 000 EUR, astfel cum se reflectă în situațiile sale financiare consolidate, fie o întreprindere care nu este o întreprindere afiliată și care, la data bilanțului său, a depășit, pentru fiecare dintre ultimele două exerciții financiare consecutive, venituri totale de 750 000 000 EUR, astfel cum se reflectă în situațiile sale financiare; și

- (b) întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang menționată la litera (a) nu are o filială mare sau mijlocie, astfel cum se menționează la alineatul (3).
- (6) Statele membre nu aplică normele prevăzute la alineatele (3) și (4) de la prezentul articol în cazul în care un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este întocmit în conformitate cu articolul 48c și:
- (a) este făcut accesibil:
- (i) publicului pe site-ul internet al întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang care nu intră sub incidența legislației unui stat membru sau al întreprinderii autonome care nu intră sub incidența legislației unui stat membru;
 - (ii) în cel puțin una dintre limbile oficiale ale Uniunii;
 - (iii) în termen de 12 luni de la data bilanțului exercițiului financiar pentru care este întocmit raportul; și
- (b) identifică denumirea și sediul social al unei singure filiale sau denumirea și adresa unei singure sucursale care intră sub incidența legislației unui stat membru și care a publicat un raport în conformitate cu articolul 48d alineatul (1).
- (7) Fără a aduce atingere alineatului (1a) de la prezentul articol, statele membre pot solicita filialelor și sucursalelor care intră sub incidența legislației respectivului stat membru și sunt controlate de o întreprindere-mamă de cel mai înalt rang să întocmească, să publice și să facă accesibil un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit în cazul în care suma veniturilor acestora, astfel cum este reflectată în situațiile financiare ale acestora, depășește 750 000 000 EUR pentru fiecare dintre ultimele două exerciții financiare consecutive și nu a fost întocmit, publicat și făcut accesibil niciun raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, astfel cum se prevede la prezentul articol.

Articolul 48c

Conținutul raportului privind informațiile referitoare la impozitul pe profit

- (1) Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit include informații cu privire la toate activitățile întreprinderii autonome sau ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang, inclusiv activitățile tuturor întreprinderilor afiliate, consolidate în situația financiară aferentă exercițiului financiar în cauză.
- (2) Informațiile menționate la alineatul (1) sunt, după cum urmează:
 - (-a) denumirea întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang sau a întreprinderii autonome, exercițiul financiar în cauză și moneda utilizată;
 - (a) o scurtă descriere a naturii activităților;
 - (b) numărul mediu de angajați în cursul exercițiului financiar;
 - (c) veniturile, care sunt:
 - (i) suma cifrei de afaceri nete, a altor venituri din exploatare, a veniturilor din interese de participare, cu excepția dividendelor primite de la întreprinderile afiliate, a veniturilor din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele fixe, a altor dobânzi de încasat și a altor venituri similare enumerate în anexele V și VI la prezenta directivă sau
 - (ii) veniturile, astfel cum sunt definite de sau în sensul cadrului de raportare financiară pe baza căruia se întocmesc situațiile financiare, cu excepția ajustărilor de valoare și a dividendelor primite de la întreprinderi afiliate;

- (d) cuantumul profitului sau pierderii înainte de impozitare;
- (e) cuantumul impozitului pe profit acumulat în cursul exercițiului financiar în cauză, și anume cheltuielile curente cu impozitele recunoscute în ceea ce privește profiturile sau pierderile impozabile din exercițiul financiar în cauză de către întreprinderi și sucursale, în jurisdicția fiscală relevantă;
- (f) cuantumul impozitului pe profit plătit în numerar, și anume cuantumul impozitului pe profit plătit în cursul exercițiului financiar în cauză de către întreprinderi și sucursale în jurisdicția fiscală relevantă; și
- (g) cuantumul câștigurilor acumulate la sfârșitul exercițiului financiar în cauză.

În sensul literei (c) de la primul paragraf, veniturile includ tranzacțiile cu părți afiliate.

În sensul literei (e) de la primul paragraf, cheltuielile curente cu impozitele se referă doar la activitățile unei întreprinderi din exercițiul financiar curent și nu includ impozite amânate sau provizioane pentru obligații incerte privind taxa de plată.

În sensul literei (f) de la primul paragraf, impozitele plătite includ reținerea impozitelor reținute la sursă plătite de alte întreprinderi în ceea ce privește plățile către întreprinderi și sucursale din cadrul unui grup.

În sensul literei (g) de la primul paragraf, câștigurile acumulate se referă la suma profiturilor din exercițiile financiare anterioare și din exercițiul financiar în cauză, care nu au fost stabilite pentru distribuție. În ceea ce privește sucursalele, câștigurile acumulate se raportează de către întreprinderea care a deschis și încă exploatează o sucursală.

- (2a) Statele membre permit ca informațiile enumerate la alineatul (2) să corespundă specificațiilor de raportare prevăzute în secțiunea III părțile B și C din anexa III la Directiva 2011/16/UE.
- (3) Raportul prezintă informațiile menționate la alineatul (2) sau (2a), separat pentru fiecare stat membru. În cazul în care un stat membru cuprinde mai multe jurisdicții fiscale, informațiile sunt regrupate la nivel de stat membru.

Raportul prezintă, de asemenea, informațiile prevăzute la alineatul (2) sau (2a) de la prezentul articol, separat pentru fiecare jurisdicție fiscală care, la finalul exercițiului financiar precedent, este inclusă în lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale⁹, cu excepția cazului în care raportul confirmă în mod explicit, sub rezerva responsabilității prevăzute la articolul 48e de mai jos, că întreprinderile afiliate ale unui grup, care intră sub incidența legislației unei astfel de jurisdicții fiscale nu participă direct la tranzacții cu o întreprindere afiliată a aceluiași grup, care intră sub incidența legislației oricărui stat membru.

⁹ Lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale — Raportul Grupului de lucru pentru codul de conduită (impozitarea întreprinderilor) prin care se propun modificări ale anexelor la concluziile Consiliului din 5 decembrie 2017, inclusiv eliminarea de pe listă a unei jurisdicții, JO C 403, 9.11.2018, p. 4-6.

Raportul prezintă informațiile menționate la alineatul (2) sau (2a) în mod agregat pentru alte jurisdicții fiscale.

Informațiile se atribuie fiecărei jurisdicții fiscale relevante pe baza unei prezențe juridice, a existenței unui loc fix de desfășurare a activității sau a unei activități economice permanente care, rezultând din activitățile grupului sau ale întreprinderii autonome, poate face obiectul obligației de a plăti impozit pe venit în jurisdicția fiscală respectivă.

În cazul în care activitățile mai multor întreprinderi afiliate pot face obiectul obligației de a plăti impozit pe venit în cadrul unei singure jurisdicții fiscale, informațiile atribuite jurisdicției fiscale respective reprezintă suma informațiilor referitoare la astfel de activități ale fiecărei întreprinderi afiliate și ale sucursalelor lor în jurisdicția fiscală respectivă.

Nicio informație privind o anumită activitate nu este atribuită simultan mai multor jurisdicții fiscale.

(3a) Informațiile care trebuie comunicate în mod normal în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol pot fi omise în cazul în care comunicarea lor ar aduce prejudicii grave poziției comerciale a întreprinderilor la care se referă. Orice astfel de omisiune este comunicată în raport, însoțită de o explicație motivată privind cauzele acesteia.

Orice informații astfel omise se fac publice într-un raport ulterior privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, în termen de cel mult [...] **sase** ani de la data omisiunii inițiale.

Informațiile referitoare la jurisdicțiile fiscale enumerate în lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale nu pot fi niciodată omise.

- (4) Raportul poate include, dacă este cazul, la nivelul grupului, o prezentare generală care să ofere explicații cu privire la discrepanțele semnificative dintre quantumurile prezentate în temeiul alineatului (2) literele (e) și (f), în cazul în care există, ținând seama, după caz, de quantumurile corespunzătoare referitoare la exercițiile financiare anterioare.

- (6) Moneda utilizată în raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este moneda în care sunt prezentate situațiile financiare consolidate ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang sau situațiile financiare anuale ale întreprinderii autonome. Statele membre nu solicită publicarea acestui raport într-o altă monedă decât moneda utilizată în situațiile financiare.

Cu toate acestea, în cazul menționat la articolul 48b alineatul (3a) al doilea paragraf, filiala publică raportul în moneda în care își publică situațiile financiare anuale.

- (7) În cazul în care statele membre nu au adoptat moneda euro, pragul menționat la articolul 48b alineatul (1) poate fi convertit în moneda națională. Această conversie trebuie să se aplice cursului de schimb în vigoare la *[Oficiul pentru Publicații - a se preciza data = data intrării în vigoare a prezentei directive]*, publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, și poate crește sau reduce pragurile cu maximum 5 % pentru a obține o sumă rotundă în monedele naționale.

Pragurile menționate la articolul 48b alineatele (3) și (4) se convertesc într-o sumă echivalentă în moneda națională a oricărei țări terțe relevante prin aplicarea cursului de schimb în vigoare la *[Oficiul pentru Publicații — a se preciza data = data intrării în vigoare a prezentei directive]*, rotunjit la mia cea mai apropiată.

- (8) Raportul precizează dacă a fost elaborat în conformitate cu alineatul (2) sau (2a) de la prezentul articol.

Publicarea și accesibilitatea

- (1) Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit sau declarația menționată la articolul 48b se publică în termen de 12 luni de la data bilanțului exercițiului financiar pentru care este întocmit raportul, astfel cum este prevăzut în legislația fiecărui stat membru, în conformitate cu capitolul 2 din Directiva 2009/101/CE și, după caz, în conformitate cu articolul 7 din Directiva 89/666/CEE a Consiliului.
- (1a) Raportul sau declarația publicată în conformitate cu alineatul (1) este făcută accesibilă publicului în termen de 12 luni de la data bilanțului exercițiului financiar pentru care este întocmit raportul:
- (a) pe site-ul internet al întreprinderii, atunci când se aplică articolul 48b alineatul (1) sau
 - (b) pe site-ul internet al filialei sau pe site-ul internet al unei întreprinderi afiliate, atunci când se aplică articolul 48b alineatul (3a) sau
 - (c) pe site-ul internet al sucursalei sau pe site-ul internet al întreprinderii care a deschis sucursala sau pe site-ul internet al unei întreprinderi afiliate, atunci când se aplică articolul 48b alineatul (4).
- (1b) Statele membre pot scuti întreprinderile de la aplicarea normelor prevăzute la alineatul (1a) de la prezentul articol, în cazul în care raportul publicat în conformitate cu alineatul (1) este făcut accesibil în mod simultan publicului pe site-ul internet al registrului menționat la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2009/101/CE, gratuit pentru orice parte terță situată în Uniune. Site-ul internet al întreprinderilor și sucursalelor menționate la alineatul (1a) conține informații privind scutirea și trimiterea la site-ul internet al registrului relevant.
- (2) Raportul menționat la articolul 48b alineatele (1), (3), (4) și (6) rămâne accesibil pe site-ul internet în cauză pentru o perioadă de cel puțin cinci ani consecutivi.

Responsabilitatea pentru întocmirea, publicarea și accesibilitatea raportului privind informațiile referitoare la impozitul pe profit

- (1) Statele membre se asigură că membrii organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang sau ale întreprinderilor autonome menționate la articolul 48b alineatul (1), sau filiala ale cărei venituri totale consolidate au depășit 750 000 000 EUR, pentru fiecare din ultimele două exerciții financiare consecutive, care acționează în limitele competențelor conferite de dreptul intern, au responsabilitatea colectivă de a asigura faptul că raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este întocmit, publicat și făcut accesibil în conformitate cu articolele 48b, 48c și 48d.

- (2) Statele membre se asigură că membrii organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale filialelor menționate la articolul 48b alineatul (3) din prezenta directivă, precum și persoana (persoanele) desemnată (desemnate) să efectueze formalitățile de publicare prevăzute la articolul 13 din Directiva 89/666/CEE pentru sucursala menționată la articolul 48b alineatul (4) din prezenta directivă, care acționează în limitele competențelor conferite de dreptul intern, au responsabilitatea colectivă de a se asigura, făcând uz optim de cunoștințele și mijloacele de care dispun, că raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este întocmit în conformitate cu articolul 48c, este publicat și este făcut accesibil în conformitate cu articolul 48d.

Declarația auditorului statutar

În cazul în care situațiile financiare ale unei întreprinderi care intră sub incidența legislației unui stat membru sunt auditate de unul sau mai mulți auditori statutari sau de una sau mai multe firme de audit, statele membre pot solicita ca auditorul (auditorii) statutar(i) sau firma (firmele) de audit să precizeze în raport dacă întreprinderea trebuie să întocmească un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit în conformitate cu articolul 48b.

Articolul 48h

Data de începere pentru raportarea informațiilor referitoare la impozitul pe profit

Statele membre se asigură că actele cu putere de lege și actele administrative care transpun articolele 48a-48f se aplică cel târziu de la data începerii primului exercițiu financiar care debutează la sau după *[Oficiul pentru Publicații - a se preciza data = un an după termenul-limită de transpunere]*.

Articolul 48i

Raportul

Comisia prezintă un raport cu privire la respectarea și impactul obligațiilor de raportare prevăzute la articolele 48a-48f. Raportul evaluează, printre altele, dacă raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit conduce la rezultate adecvate și proporționale, ținând seama de nevoia de a asigura un nivel suficient de transparență și de a beneficia de un mediu concurențial pentru întreprinderi.

Raportul se prezintă Parlamentului European și Consiliului cel târziu la *[Oficiul pentru Publicații - a se preciza data = cinci ani de la data transunerii prezentei directive]*.”

3. Articolul 49 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 1 alineatul (2), la articolul 3 alineatul (13) și la articolul 46 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată, începând de la data indicată la articolul 54.

(3) Parlamentul European sau Consiliul poate revoca în orice moment delegarea de competențe menționată la articolul 1 alineatul (2), la articolul 3 alineatul (13) și la articolul 46 alineatul (2). O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.”

(b) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016¹⁰.”

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 1 alineatul (2), al articolului 3 alineatul (13) și al articolului 46 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Această perioadă se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

¹⁰ JO L 123, p. 1.

Articolul 2

Transpunere

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cel târziu până la *[Oficiul pentru Publicații - a se preciza data = doi ani de la intrarea în vigoare]*. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele